

Uitslag WSC 1 - Grasmatt 2 van 23-4-2002:

z P.Wijnand	1 - 0	R.Gallenkamp
w R.Tijssens	½ - ½	E.Annema
z W.Birkhoff	0 - 1	B.Bruns
w JW.Thurkow	0 - 1	M.Randt
z D.Spel	0 - 1	A.Cramer
w H.Boom	½ - ½	E.Spits
z W.Raudenbusch	1 - 0	W.Kranendonk
w C.Pieters	½ - ½	R.Geukes

WSC 1	4 - 4	Grasmatt 2

Het feit dat ik op het 1e bord plaats nam met zwart heeft een achtergrond: meestal geef ik mezelf wit omdat ik me daarbij het lekkerst voel, hoewel dat niet altijd in de uitslag tot uiting komt, zeker niet dit seizoen. Nu heeft Wim het hele seizoen al met zwart gespeeld en met veel kunst en vliegwerk 3½ uit 4 gescoord (tot dan toe de hoogste score in het 1e team) en voor aanvang stelde hij voor dat hij wel weer met zwart wilde spelen als ik maar aan het 1e bord zou plaatsnemen. Achteraf kwam echter uit dat onze tegenstanders een fantasie opstelling hadden verzonnen en o.a. hun laagst geklasseerde speler op het 1e bord en hun sterkste speler aan het 3e bord hadden gezet!

Dat mijn tegenstander op papier de zwakste was kwam op het bord, in ieder geval in de opening, niet tot uitdrukking. Vanaf de eerste zet probeerde ik de partij dynamisch op te zetten, zelfs als dit soms ten koste mocht gaan van de beste zet. Deze tactiek had succes, in die zin dat wit op de 15e zet, bij een iets betere stelling, in de fout ging en een stuk verloor.

Zijn enige compensatie was een vrijpion op de 6e rij, maar met correct spel zou dat geen probleem moeten zijn. Uiteindelijk liet hij zich op de 35e zet achter de paaltjes matzetten!

Rob stond de hele wedstrijd beter, maar kon toch niet de juiste zetten vinden om door te drukken. Het notatieformulier van Wim heb ik niet ontvangen, maar van wat ik heb kunnen zien leid ik af dat hij weer geprobeerd heeft om een tijdsvoorsprong op te bouwen om zijn tegenstander evt. door de klok te jagen. Op het laatst moest hij echter op zijn tellen passen zodat het verschil in tijd allengs kleiner werd en uiteindelijk was hij het die door de vlag ging.

Jan-Willem (één van de twee spelers die wegens verhuizingen volgend seizoen niet meer terugkeren, de andere is Werner) opende weer zijn geliefde Pc3, maar ditmaal kwam het hem duur te staan. Hij vergat d3 te spelen, waarna zwart het maar deed, en liep vanaf dat moment achter de feiten aan.

Op de 19e zet won mevrouw Cramer een belangrijke centrumpion die Dick in had laten staan, daarna golfde het voordeel heen weer en vlak voor de tijdnoed was het eigenlijk wit die het beste van het spel had met een stuk tegen drie pionnen waarvan twee geïsoleerd. Maar ja, die tijdnoed hè!

Harry stond omstreeks de 25e zet volledig gewonnen en bleef dat staan tot ver in die vermaledijde tijdnoed. Onnodig te zeggen dat de slotstelling volledig gelijk stond, toen hij het remise-aanbod van zijn tegenstander aannam met minder dan 1 minuut op beider klok.

Toch had er nog doorgespeeld kunnen worden als hij gewild had: zwart had nog maar 2 pionnen en wit een paard, als bij die materiaalverhouding zwarts vlag was gevallen dan had wit reglementair de partij gewonnen. Omdat er nog pionnen op het bord stonden was er nog genoeg materiaal om mat te kunnen geven!

Zoals al gememoreerd, is dit ook voor Werner de laatste partij die hij in de Weesper kleuren zal spelen, gelukkig is het een winstpartij geworden. Hij was zelfs als eerste klaar omdat wit pardoes zijn dame verloor door een simpel schaakje!

Casper stond op ettelijke momenten in de partij gewonnen, maar hij had moeite om de goede voortzettingen te vinden. Zwart kon zelfs op de 51e zet remise eisen, omdat na zijn volgende zet drie maal dezelfde stelling zou zijn ontstaan, maar hij merkte het niet op. Wit kon onder druk van de klok niets anders doen dan zijn paard heen en weer spelen totdat de vlag van zijn opponent viel.

Peter Wijnand